

[Victor Pürschel.]

det, er der for mig ingen Tvivl om, at saa vil dette Demokrati gaa den samme Udviklingsgang i Møde, som vi har set i en Række andre Stater.

Det er, som jeg sagde før, min Opfattelse, at den mest nærliggende Opgave her i Landet i Dag er at samle alle de mange, den stadig voksende Skare af Folk, der forstaar, at vi er inde i en Udvikling, som ikke kan fortsættes, og at det for at komme ud af denne Udvikling er nødvendigt, at der finder et Systemskifte Sted. Det er nødvendigt at samle alle disse mange til en fælles Front imod Ministeriet Stauning. Det er det Arbejde, jeg i denne Tid forsøger at gøre. Jeg kan ikke sige, at det møder Forstaaelse fra alle Sider, men jeg kan paa den anden Side glæde mig ved, at det møder Forstaaelse fra mange Sider, og fra stedsse flere og stedsse større Kredse og derfor har jeg let ved at tilgive dem, der endnu ikke har forstaaet det — jeg haaber, at de vil blive klogere.

Larsen (Bjerre): Jeg har ved tidligere Finansloves første Behandling ganske kort berørt enkelte Forhold ved vort Sindssygeværns og navnlig ved Arbejdsforholdene paa Hospitalerne. Idet jeg paaskønner de Forbedringer, der er gennemført for Patienterne, og den Afsondring, der er foregaaet af de Tuberkuloseafdelinger, som er oprettet paa Hospitalet i Middelfart, og mere i den Retning, der er af overordentlig stor Betydning, maa jeg i den Forbindelse sige, at der vistnok, med det forcerede Arbejde, som disse Forbedringer betyder for Plejersonalet, burde gaas noget mere effektivt frem med Hensyn til Indførelse af en kortere Arbejdstid.

For Sygeplejerskernes Vedkommende synes Forholdet med Overgangen til en Arbejdstid paa 8 Timer at være i et nogenlunde fast Plan. Saaledes ser jeg i Forslaget til Finanslov, at Rigshospitalets Sygeplejersker afdelingsvis glider ind under Bestemmelsen, og paa det foreliggende Finanslovsforslag glider en Afdeling paa Rigshospitalet igen i Aar ind under denne Bestemmelse, nemlig Afdelingen for Øjen-, Øre-, Næse- og Hals sygdomme, Børnesygdomme, Hud- og Kønssygdomme og saa Fødeafdelingen. I Fjor var det Rigshospitalets Sygeplejersker paa to kirurgiske og to medicinske Afdelinger, der gled ind under Ordningen.

Det ligger altsaa i et fast Plan, og derfor synes jeg, det er urimeligt, at ikke ogsaa vore andre Statshospitaler følger efter. Efter Oplysninger, jeg har faaet i den Sag,

er der kun ganske enkelte af Plejersonalet ved de forskellige Sindssygehospitaler, der har opnaaet denne Begunstigelse, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Indenrigsminister at have Opmærksomheden henvendt paa Sagen, og at der gaas frem paa Statens Sindssygehospitaler efter samme Linie, som der gaas frem efter paa Rigshospitalet, hvor den nye Ordning indføres afdelingsvis, og at det sker i et hurtigere Tempo end det, man hidtil har set.

Maa jeg endvidere, da jeg er ved en Omtale af Plejerskernes Forhold, forespørge Indenrigsministeren og maaske ogsaa Finansministeren, hvorledes det gaar med Oprettelsen af en Fagskole for Plejere. Det, der først og fremmest er Grundtanken i det af Plejerne gennem mange Aar rejste Krav angaaende denne Sag, er at faa et fast Grundlag for en forbedret Uddannelse. Derfor tillader jeg mig at spørge, hvorvidt det kan være muligt, at der snart bliver en Løsning paa Sagen, saaledes at der dannes et Grundlag for en obligatorisk Undervisning efter en bestemt Plan til at dygtiggøre Plejerne til det Arbejde, som de nu engang har valgt til deres Livsgerning, et Arbejde, der er enerverende og opslidende, og hvor Uddannelsesspørgsmaalet for mig synes at være overordentlig vigtigt, da Sindssygehospitalernes Patienter er en Klasse for sig og i mange Tilfælde er særlig vanskelige at have med at gøre.

Der er under denne Finanslovdebat talt om mange forskellige Emner, og et af de Emner, som ogsaa har været debatteret her i Dag, et Emne, der optager alle Sind, er Beskæftigelsesspørgsmaalet. Men uden at komme ind paa en Omtale af Virkningen af gennemførte Lovforanstaltninger til at fremme Beskæftigelsen — der er gennemført adskillige Love netop med dette Formaal for Øje —, uden at foretage en Sammenligning med Forhold i Erhvervslivet i Tiden nu og for Aar tilbage, kan der formentlig med Rette nu som før i Tiden peges paa, at Udstykning og Jordfordeling er et af de gode Midler, der kan sættes ind over for Arbejdsløshedsproblemet, naar det drejer sig om Beskæftigelsesforanstaltninger. Det Arbejde, der skabes til alle Sider netop ved denne Lovgivning, er af en Art, der har blivende og værdiskabende Karakter, og som ogsaa sætter sit Præg paa Samfundet.

Det vil vel derfor være naturligt, om der her ved Finanslovens første Behandling tales om vor Jordudstyknings, navnlig da Forholdene ligger saaledes, at Statens Jordlovsudvalg har maattet standse sit Jordkøb